Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 15.02.19.

Sak 01.19	**Ark 012.1**	
Godkjenning av innkalling og møtereferat fra møte den 12.12.18.		

Sak 02.19	**Ark 361.3**	***Saksbeh.: OOps***
Uttalelse vedr søknad om tilleggstromt og inngjerding – Halvorsen/Axelsson.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 30/1-19.

Bakgrunn.

Statskog ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med henvendelse fra eiere av boligeiendommen gnr 165 bnr 260, Moalia 3 på Drevsjø. Eierne av denne eiendommen – Carina Axelsson og Frank Halvorsen - ønsker å kjøpe tilleggsarealer til sin sjøleiertomt. Årsaken er at tomtegrensa bl.a. går helt inne i garasje-/uthusveggen. Området er regulert og utenfor tomta er arealet definert som «Friområde» i reguleringsplanen.

Størrelsen på eksisterende tomt er 1,460 daa, mens arealet på ønsket tilleggsareal er 1,108 daa. Til sammen vil disse to arealene utgjøre nærmere 2,6 daa. Normalt har det blitt godkjent fradeling og salg av boligtomter inntil 2 daa.

Statskog ber om fjellstyrets uttalelse ift utvidelse av tomteareal og eventuelt salg av statsallmenningsgrunn

Fjellstyret må vurdere saken ut fra Fjellovens §12 (grunndisponering), og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad. Videre må fjellstyret vurdere søknaden ut fra Fjellovens §13 om hvorvidt arealet kan selges eller ikke.

Administrasjonens vurdering.

Når det gjelder vurderingene etter fjellovens § 12 kan disse kort oppsummeres slik:

- Arealet ligger innenfor et regulert område der utbyggingsformålet er Boliger.
- I og med arealet ligger innenfor regulert område, er det allrede tatt i bruk. Vurderinger i forhold til bruksrettsutøving, friluftsinteressene og naturverdier bør ha blitt vurdert i forbindelse med planarbeidet. Uavhengig av dette kan ikke administrasjonen se at søknaden vil medføre vesentlig ulempe for disse interessene i og med arealet ligger vei- og sentrumsnært til midt i Drevsjøgrenda. Området har derfor marginal verdi for friluftslivet, det kan neppe påviseses tungtveiende naturverdier og det er vanskelig å se at større utnyttelse av arealet vil medføre vesentlig ulempe for eksisterende bruksrettsutøvelse. På den annen side vil en del av friområdene i området innlemmes i

en boligtomt. Dette kan være negativt for ferdsel i området. En kan allikevel ikke regne det omsøkte området som viktig frilufts- og utfartsområdet. Det som vil påvirkes mest er snarveien/stien mellom samfunnshuset og butikken. Tiltaket vil allikevel ikke hindre denne ferdselen, men det kan tenkes at den vil måtte justere seg litt.

På denne bakgrunn bør det være kurant for fjellstyret å uttale seg positivt i forhold til ønsket om å utvide tomten. Men praksis har vært at boligtomter bør være maks 2 daa. Denne vil bli noe over 2,5 daa dersom søknaden innvilges. Dette har for så vidt blitt godkjent i enkeltsaker der det foreligger spesielle grunner. F.eks var fjellstyret positive til salg av 3 daa tomt på Kvilten i sak 26.09, der behovet var garasje og oppstillingsplass for lastebil/maskiner. Også i sak 31.13 var fjellstyret positive til å opprette festeavtale på ekstra arealer for oppstilling av maskiner i tilknytning til en bolig på Snerta. I disse sakene var arealbehovet relatert til næringsvirksomhet. Det framgår ikke noen slik særskilt grunn av de papirene fjellstyret har mottatt.

Når det gjelder § 13 vedrørende salg, kan saken sees på minst to måter. Den ene er å følge de prinsipper fjellstyret har fulgt om å stille seg positive til salg av boligtomter. Arealet er regulert til et formål og derigjennom kan en si at bruken av det er klarert. Det er også en spørsmålsstilling i denne saken om ønsket tilleggsareal kan bebygges da det er regulert til friareal. Annen bruk vil medføre enten dispensasjonsbehandling eller omregulering. Men det blir et spørsmål for lokal planmyndighet.

Den andre måten å se det på er at eiendommen i dag ikke er en bebodd boligeiendom. Søkere er ikke bosatt på Drevsjø, men har tilknytning til stedet og benytter antakelig boligen relativt ofte. Den fungerer derfor som en fritidseiendom, og det vil av den grunn ikke være åpning for salg, jfr Fjellovens §13. Praksis har vært at fjellstyret har stilt seg positive til salg av arealer til gårdsbruk, tilleggsjord i tilknytning til gårdsbruk samt arealer til boligformål forutsatt at søker faktisk bosetter seg på eiendommen. Fjellstyret har også stilt seg positive til fradeling og salg av kirkegårdsgrunn.

For Fjellkassas del har saken ingen direkte økonomiske konsekvenser. Fjellstyret har ingen inntekter fra salg av boligtomter. Pengene for dette går inn i Grunneierfondet. En del av Statskogs vurderinger i slike saker vil derfor antakelig også handle om oppdraget med å forvalte Grunneierfondet.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

1. Engerdal fjellstyre har invendinger til at eiendommen 165/260 Moalia 3 får disponere tilleggsarealer forutsatt at total tomteareal ikke overstiger 2 daa.
2. Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger til at Statskog SF oppretter festekontrakt med søker for tilleggsarealet. Så lenge eiendommen ikke er bebodd, anbefaler ikke fjellstyret at tilleggsareal selges, jfr Fjellovens § 13.
3. Fjellstyret har ingen innvendinger til at tomta gjerdes inn etter at tomtearealet er justert.

Sak 03.19	Ark 361.3	*Saksbeh.: OOps*
Uttalelse vedr. tomtegrense og festeforhold – Enersen.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 30/1-19.

Bakgrunn.

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med ønske om justering av eiendomsgrense for eiendommen gnr 165 bnr 1 fnr 133 på Drevsjø. Innkjøringen til eiendommen er til en viss grad berørt av byggingen av ny gang- og sykkelvei. I tillegg ligger deler av garasjen utenfor tomtegrensa. Søker ønsker å sette opp gjerde rundt eiendommen. Dette betraktes som kurant så lenge den går i tomtegrensa.

Tomta er et boligfeste på 1,153 daa. Eiere av boligen – Britt Helen og Vegard Enersen – er begge oppvokst i kommunen, men er ikke bosatt her nå. Boligen brukes derfor til fritidsformål. Den ligger i regulert område, og tilgrensende arealer er dels adkomstveg og dels friområde.

Fjellstyret må vurdere saken ut fra Fjellovens §12 (grunndisponering), og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad.

Administrasjonens vurdering.

Saken dreier seg om mindre justeringer av tomtegrense. Tomteareal etter justeringen vil bli om lag 1,25 daa, altså er det snakk om en liten utvidelse av en i utgangspunktet ikke spesielt stor tomt. Dersom tilatelse til utvidelse gis, vil det kunne settes opp gjerde som ønkset innenfor de retningslinjer Statskog har for boligtomter; Boligtomter kan gjerdes inn innenfor angitt tomt i motsetning til fritidseiendommer som i utgangspunktet ikke kan gjerdes inn.

Justeringen vil medføre at eksisterende garasje blir liggende innenfor tomtegrensa, noe som er praktisk. For øvrig er vurderingene vedrørende bruksrettsutøving og hensynet til friluftslivet og naturverdier de samme som i sak 02.19 (naboeiendom).

I og med tomta ligger i regulert område, at justeringen av tomtearealet er beskjedent samt at det er flere praktiske fordeler med at tomtegrensa justeres, vil administrasjonen råde fjellstyret til å stille seg positive til en grensejustering.

Administrasjonens forslag til vedtak/uttalelse:

1. Engerdal fjellstyre har invendinger til at grensene på eiendommen 165/1/133 justeres som skissert, forutsatt at total tomteareal ikke overstiger 2 daa.
2. Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger til at Statskog SF oppdaterer festekontrakt med søker etter at eventuell grensejustering og oppmåling er foretatt.
3. Fjellstyret har ingen innvendinger til at tomta gjerdes inn etter at tomtearealet er justert.

Sak 04.19	Ark 434.8	*Saksbeh.: OOps*
Søknad om tilførselsløype – Sølen Løype og fritidsservice.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad fra Sølenstua camp og hytter datert 18 januar 2019, med vedlegg.

Bakgrunn:

Sølenstua camp og hytter søker fjellstyret om grunneiers samtykke til å kjøre løypemaskin for preparering av en tilførselløype mellom campingen og Femundsundet Storhytte.

Engerdal kommune har formannskapsmøte den 6/2 behandlet saken ihht til motorferdselsforskriften, og med positivt utfall for søker. Tilførselløypa gir brukere av storhytta mulighet til å komme seg inn på det ordinøre løypenettet i området på en enkel måte.

Fjellstyret er gjennom Fjellovens § 12 gitt myndighet til å begrense elller forby motorferdsel I statsallmenningen etter §10 i Motorferdselsloven. Videre har fjellstyret fattet prinsippielt vedtak i sak 02.16 om at saker etter § 6 i motorferdselsforskriften skal behandles i fjellstyret.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret må i saken vurdere hvorvidt kjøringen vil være til skade eller ulempe i forhold til de interesser fjellstyret er satt til å ivareta etter fjelloven. Videre må fjellstyret ta stilling til om et evt samtykke vil medføre presedens og at omfanget i så fall vil være skadelig.

I denne saken er formålet med kjøringen å preparere et skispor fra Storhytta og til campingen (ca 180 meter) for at beboere på storhytta lettere skal få adkomst til skiløypenettet og campingens kafe. Alternativet ville vært å gå veien, noe som er lengre og mer upraktisk.

Den omsøkte strekningene ligger ikke inne i den kommunale skiløypeforskriften. Det er fra kommunens side signalisert at denne skal revideres, og derfor fikk søker dispensasjon for 1 år i 2018.

Fjellstyret behandlet tilsvarende søknad i 2018 administrativt. Da var også spørsmålet om den lufteløypa som er inntegnet i sakens kartvedlegg en del av saken. Denne lufteløypa er det gitt dispensasjon for 3 år på. Følgelig er også fjellstyrets samtykke for 3 år. Også for løypa mellom Storhytta og campingen ga fjellstyret positivt samtykke i fjor.

Administrasjonens bedømming er at tiltakene ikke gir vesentlig ulempe for eksisterende bruksrettsutøving. Tiltakene berører heller ikke viktige naturverdier. For det nære friluftslivet er tiltakene positive, da det gir mulighet for fysisk aktivitet og turer i nærområdet. Det forutsettes at kjøringen skjer i henhold til gitt dispensasjon.

Administrasjonens vedtak:

I henhold til § 12 I fjelloven gir Engerdal fjellstyre sitt samtykke etter § 10 i Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag til at Sølenstua Camp og Hytter kan kjøre med løypemaskin i henhold til gitt dispensasjon fra lokal motorferdselsmyndighet. Formålet med kjøringen er preparering av tilførselsløype. Samtykket gjelder for den perioden som nevnte dispensasjon gjelder.

Sak 05.19	Ark 434.8	*Saksbeh.: OOps*
Grunneiers samtykke Motorferdselslovens § 10 – Engerdal kommune.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad fra Engerdal kommune datert 11 januar 2019, med vedlegg.

Bakgrunn:

Engerdal kommune søker fjellstyret om grunneiers samtykke til å kjøre intill 2 snøskutere i forbindelse med befaring av mulig ny trase for snøskuterløype på strekningen Gløtberget – Sømådalen – Elgå. Bakgrunnen for behovet er at kommunen har varslet oppstart av prosess for å etablere en snøskuterløype på nevnte strekning.

Engerdal kommune har formannskapsmøte den 6/2 behandlet saken ihht til motorferdselsforskriften, og med positivt utfall for søker. Kommunen ser i denne fasen for seg at det utredes to mulige alternativer mellom Gløtberget og Sømådalen; et østlig alternativ som i praksis følger Femundløpstraseen mens det vestlige går vest for Sømådalsveien fra Hjellkåsbekken til Sømådalsgrenda.

Fjellstyret er gjennom Fjellovens § 12 gitt myndighet til å begrense elller forby motorferdsel I statsallmenningen etter §10 i Motorferdselsloven. Videre har fjellstyret fattet prinsippielt vedtak i sak 02.16 om at saker etter § 6 i motorferdselsforskriften skal behandles i fjellstyret.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret må i saken vurdere hvorvidt kjøringen vil være til skade eller ulempe i forhold til de interesser fjellstyret er satt til å ivareta etter fjelloven. Videre må fjellstyret ta stilling til om et evt samtykke vil medføre presedens og at omfanget i så fall vil være skadelig.

I denne saken er formålet med kjøringen å befare mulige framtidige traseer for snøskuterløyper, og det er gitt varsel om oppstart av dette arbeidet. Behovet for kjøringen vil være tidsbegrenset.

En må forutsette at det tas hensyn til evt rein og elg på vinterbeite i området, at kjøringen ikke skjer for sent på vinterene ift hekkende rovfugl, samt at det tas hensyn til de bofaste langs traseene (innmark, gjerder, vannledning m.m.). Administrasjonen forutsetter også at ikke Bjønnberga og Isteren Naturreservat berøres direkte. Gitt dette er administrasjonens bedømming er at tiltakene ikke gir vesentlig ulempe for eksisterende bruksrettsutøving. I den østlige traseen vil en berøre viktige naturverdier, spesielt hvis kjøringen skjer sent på sesongen. Dette er i utgangspunktet et område med lite motorferdsel i utmark, og kjøringen vil nok ha innvirkning på friluftslivet i området. Kjøringen vil allikevel være tidsbegrenset, slik at for friluftslivet vil det ha en kortvarig innvirkning.

Administrasjonens vedtak:

I henhold til § 12 I fjelloven gir Engerdal fjellstyre sitt samtykke etter § 10 i Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag til at Engerdal kommune kan kjøre med inntil 2 snøskutere for befaring av mulige framtidige snøskuterløyper på strekningen Gløtberget – Sømådalen – Elgå. Det forutsettes at det tas hensyn til beitende rein og viltet i området. Likeledes skal det tas hensyn til skiløyper, gjerder ved innmark, vannledninger m.m. i tilknytning til bebyggelse. Samtykket gjelder fram til 1. april 2019.

Sak 06.19	Ark 611	*Saksbeh.: OOps*
Småviltjakta 2019.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Forslag til opplegg for Småviltjakta 2019.

Innledning

Jakt på småvilt har lange tradisjoner i vårt område. I tidligere tider var dette en ressurs som hadde økonomisk betydning for de som bodde her, dels gjennom salg av fuglevilt og dels gjennom salg av pelsverk. I tillegg kom verdien av viltet som mat. I dag er verdien knyttet til rekreasjon, sjøl om aktiv fangst av smårovvilt kan gi en slant i form av skuddpremie. Uttaket av f.eks rype er begrenset gjennom fangstkvoter og antallsbegrensninger, slik at dette har neppe stor betydning som matkilde i husholdningen.

Fjellstyrets forvaltning av småviltet er regulert gjennom flere lover og tilhørende forskrifter. Fjellovens § 23 er grunnleggende. Videre sier formålsparagrafen i Forskrift om jakt mv. i statsallmenning: «*vilt og fisk skal forvaltes slik at hensynet til det biologiske mangfoldet ivaretas. Innenfor denne ramme skal ressursen utvikles med sikte på å ivareta rettigheter etter fjelloven, fremme det lokale næringslivet og sikre allmennheten adgang til jakt, fiske og friluftsliv*». Videre setter Naturmangfoldloven og Viltloven med tilhørende forskrifter rammer for hvordan høsting og forvaltning av arter skal skje.

Fjellstyret i Engerdal har tradisjon for årlig å vedta opplegg for småviltjakta. De senere år har flere fjellstyrer utarbeidet driftsplaner for småvilt som definerer målsettinger og gir rammer for jaktuttak, korttyper, jaktregler, prissetting, fordeling mellom innen- og utenbygds m.m. Engerdal fjellstyre har i sine vedtak hensyntatt de årlige takseringene som blir gjort. I tillegg er de lokale forhold vektlagt. Sammen utgjør dette et kunnskapsgrunnlag som anses tilstrekkelig for å bestemme avskytingen av de ulike artene.

Jakt etter rype og dels skogsfugl er en populær jaktform i Norge, og etterspørselen etter jaktkort for dette er stor. Samtidig har bestandsstørrelsen av disse artene hatt en nedadgående utvikling i mange områder de seinere åra. Det har derfor vært nødvendig å innføre ulike former for begrensning i jaktuttaket, og slike begrensninger er nå vanlig mange steder. Engerdal fjellstyre har de seinere åra hatt kort- og fangstbegrensing på fugl i september. Ikke alle år har det vært åpent for jakt etter septemberperioden. Også for hare har det vært begrensninger i kortantallet i september for å unngå for høyt jakttrykk. Dette gikk fjellstyret bort fra i 2015, da erfaringene viste at ikke alle kort ble solgt i september. For andre jaktbare småviltarter er det ikke noen begrensing i forhold til kortantall eller fangstkvoter. For rådyr og bever er det egne bestandsplaner og ordninger som følge av det.

Både fjelloven og tilhørende forskrift legger visse føringer for fjellstyrets administrering av småviltjakta. I fjellovens § 23, første ledd, står det at alle som siste året har vært og som fremdeles er fast bosatt i Norge, skal ha rett til under like vilkår å oppnå mulighet til å drive jakt uten hund på småvilt. Dersom fjellstyret ikke skiller på jegere med eller uten hund, må en forholde seg til § 23, første ledd. Fjellstyret har imidlertid myndighet til å regulere antall

jegere en slipper til, men må da sørge for en rimelig fordeling mellom uten- og innenbygdsboende. Direktoratet for Naturforvaltning (DN) anser generelt på statsallmenning en 60/40 fordeling som rimelig. Engerdal fjellstyre har tidligere hatt praksis for å forbeholde en andel av jaktkortene til lokale overnattingsbedrifter, slik at disse bedriftene fritt kan selge disse. En slik praksis har DN tidligere uttalt at er greit, så lenge andelen ikke overstiger 40 % [1].

Det er ellers verdt å nevne at fastsettelse av regler for jakt og fiske i statsallmenningen er enkeltvedtak som skal behandles etter fjellovens og forvaltningslovens bestemmelser. Normalt er det klagefrist på tre uker på enkeltvedtak, men en ny forskrift fastsatt av Statskog i 2010, gjør at fjellstyrevedtak fattet etter fjellovens § 23 (3) tar til å gjelde etter en uke. For fjellstyret innebærer dette at organet med en ukes frist kan *"(…) avgrense talet på vilt av ulike slag som nokon kan felle eller fange, måten og området for jakta og fangsten. Fjellstyret kan og avgrense talet på dei som kan få høve til å drive fangst av småvilt (…)"*. Forskriften kom som følge av at det i forkant av småviltjakta kunne være behov for å innskrenke tidligere vedtatt jakt, for eksempel som følge av urovekkende dårlige småviltbestander.

Produksjon og tetthet de seinere åra.

2010 – 2015.

Etter to historiske smågnagerår 2010 og 2011 ble det kollaps i gnagerbestanden i Engerdal vårvinteren 2012 og da snøen smeltet fantes det ikke spor etter smågnagere. Normalt blir da rype og skogsfugl, både i eggfase og tidlig kyllingfase, utsatt for et dertil større predasjonstrykk fra rev, kråkefugl, rovfugl og annet smårovvilt. Våren 2013 var det noe smågnagere å se og forhåpninger om en bedre kyllingproduksjon, men stamfuglbestanden var lav og det ble et dårlig produksjonsår. Våren 2014 var det til dels mye smågnagere å se på innmark noen steder, i skogen og på fjellet var det derimot lite smågnagere å se spor etter. Utover sommeren ble det mer smågnagere å se i fjellet og det dukket opp en del lemen i noen fjellområder. Stamfuglbestanden var fortsatt lavere enn ønskelig og i noen områder var det lite fugl å finne, i andre områder var gledelig nok rypekullene større og flere enn rypetakseringene fanget opp. Den overvåkningen av reirlokaliteter på rype- og skogsfugl som ble gjennomført vår/forsommer 2014 tydet på samme store eggrøvinga som foregående år. Med fortsatt stort predasjonstrykk på egg og kyllinger og en lav stamfuglbestand var ikke forventingene til et godt småviltår spesielt store og jakttrykket ble redusert ved en kort jaktperiode med begrenset antall kort og fangstbegrensninger.

Etter noen dårlige – middels år med tanke på fugletilgangen var det derfor knyttet litt forhåpninger til 2015. I visse områder av allmenningen ble det meldt om relativt bra med stamfugl på senvinteren. Været utover våren og forsommer gjorde immidlertid sitt til at alle forhåpninger ble knust. Takseringen i august påviste da også veldig dårlig kyllingproduksjon

[1] Norges fjellstyresamband. Rapport fra småviltutvalget 2007-2008. 18s.

og lav tetthet av fugl. I tillegg ble det rapportert om små kyllinger sent på sommeren/tidlig høst, noe som indikerer omlegging. Resultatet fra kameraovervåking av reir viste også, som tidligere, lav kyllingoverlevelse. I prosjektet ble det under rugeperioden påvist at en røy døde på reiret. Dette viser at det å få fram kyllinger er en kollosal energiinvestering. Når i tillegg miljøforholdene er ugustige blir det rett og slett for mye for visse voksne individer også.

2016

Etter det dårlige året i 2015 var det knyttet stor spenning til 2016. Bedre klimatiske forhold på forsommmeren og observasjoner av enkelte rype- og skogsfuglkull under sommeren var noe av det oppsynet kunne konstantere før takseringen.

Rype- og skogsfugltakseringen i Engerdal ble gjennomført på tradisjonelt vis i august hvor over 40 taksører med hunder gikk 61 faste linjer med snittlengde ca 3 km. Opplegget fra 2015 med noen flere linjer inrettet for å bedre fange opp situasjonen for skogsfugl ble videreført.

Takseringsresultat for 2016 viste at rypa hadde en kyllingproduksjon på 3,9 (1,5 i 2015) kyllinger pr høne (med et konfidensintervall mellom 2,8 og 4,9). Tettheten med fugl var 4,7 (2,7 i 2015) pr km2 (med et konfidensintervall mellom 3,1 og 7). På 118 km linje ble det gjort 45 observasjoner av fugl og til sammen er det observert 252 fugl på disse linjene.

For skogsfugl lå kyllingproduksjonen på 1,9 (CL 2,5 – 7,5)(1,1 i 2015), mens den totale tettheten av fugl er 4,4 pr km2 (CL 0,9 – 2,8) (1,6 i 2015). På 140 km taksert linje ble det gjort 48 observasjoner med til sammen 150 fugl.

Resultatet viste i sum at det i var en oppgang både i tetthet av fugl og produksjon, sammenlignet med 2015. Fjellstyret valgte ikke å åpne for jakt på rype og bare et begrenset antall kort på skogsfulg i oktober, jfr vedtak i sak 60.16.

2017

I 2017 viste takseringen for merparten av statsallmenningen at rypa hadde en kyllingproduksjon på 5,5 (3,9 i 2016 og 1,5 i 2015) kyllinger pr par (med et konfidensintervall mellom 4,4 og 6,6). Tettheten med fugl var 11,3 (4,7 i 2016 og 2,7 i 2015) pr km2 (med et konfidensintervall mellom 7,4 og 17,3). På 125 km linje ble det gjort 75 (45 i 2016) observasjoner av fugl og til sammen er det observert 503 (252 i 2016) fugl på disse linjene.

For den sørlige delen av statsallmenningen som har fjellområder felles med den privateide delen i kommunen var tallene høyrer. Det skuldes nok at disse områdene jevnt over har en høyere produksjon, og historisk er det også slik at disse områdene har hatt en høyere tetthet og større produksjon enn områdene lenger nord i kommunen.

For skogsfugl lå kyllingproduksjonen på 2,4 (CL 1,7 – 3,1)(1,9 i 2016 og 1,1 i 2015) pr. høne, mens den totale tettheten av fugl var 5,3 pr km2 (CL 0,9 – 2,8) (4,4 i 2016 og 1,6 i

2015). På 125 km taksert linje ble det gjort 55 (48 i 2016) observasjoner med til sammen 174 (150 i 2016) fugl.

2018

Takseringsresultat 2018 for merparten av statsallmenningen viser at rypa hadde en kyllingproduksjon på 5,6 (5,5 i 2017, 3,9 i 2016 og 1,5 i 2015) kyllinger pr par (med et konfidensintervall mellom 4,7 og 6,6). Tettheten med fugl var 14,8 (11,3 i 2017, 4,7 i 2016 og 2,7 i 2015) pr km2 (med et konfidensintervall mellom 10 og 21,9). På 120,7 km linje ble det gjort 101 (75 i 2017 og 45 i 2016) observasjoner av fugl og til sammen observert 705 (503 i 2017 og 252 i 2016) fugl på disse linjene. Oppsummert for rype kan en derfor si at sammenlignet med 2017 hadde kyllingproduksjonen økt marginalt, tettheten av fugl var høyere og det var merkbart flere fugleobservasjoner langs linjene i 2018. Sammenlignet med 3-4 år tilbake i tid, var rypebestanden bra, spesielt i de sørlige deler av kommunen.

For skogsfugl lå kyllingproduksjonen på 5 (CL 3,2 – 6,8) (2,4 i 2017, 1,9 i 2016 og 1,1 i 2015) pr. høne, mens den totale tettheten av fugl var 6,3 pr km2 (CL 4,5 – 8,8) (5,3 i 2017, 4,4 i 2016 og 1,6 i 2015). På 121,9 km taksert linje ble det gjort 66 (55 i 2017, 48 i 2016) observasjoner med til sammen 242 fugl (174 i 2017 og 150 i 2016) fugl. Oppsummert for skogsfugl kan en derfor si at sammenlignet med 2017 hadde kyllingproduksjonen økt merkbart, tettheten av fugl var noe høyere og det ble gjort flere fugleobservasjoner langs linjene.

Resultatene viste i sum at det i 2018 var en oppgang både i tetthet av fugl og produksjon av kyllinger. Noterbart er at ryper og skogsfugl ikke har hatt helt lik utviklingstrend de siste åra. Dette har betydning for hvilke vurderinger en bør gjøre i forhold til jaktordningen.

Takseringsresultater, statistikk og forvaltningsmessige aspekter.

De seinere åra har det vært en utfordring for fjellstyret å finne en god balansegang mellom det å være tilbyder av jakt og det å være en ansvarlig forvalter. Fjellstyret har allikevel lagt til grunn hensynet til bestandene i sin utforming av opplegg for jakta og hvor stort kortantall som skal være tilgjengelig.

Generelt viser undersøkelser at fugletettheten i Engerdal jevnt over er lavere enn mange andre områder i Norge («Program for terrestrisk naturovervåking» - NINA). Produksjonsgrunnlaget fra naturens side kan forklare noe av dette. Det er også mange ulike faktorer som er med på å bestemme tilgangen og produksjonen av hønsefugl.

Fugletakseringer slik det blir gjort mange steder i dag er gjenstand for diskusjon.Takseringene gir kanskje ikke et eksakt og komplett bilde av situasjonen, men gir allikevel et bilde på hvordan bestandene utvikler seg fra år til år, og kan fortelle noe om hvorvidt det er mye eller lite fugl sammenlignet med tidligere år. Det gir rettighetshaverne flere viktige parametere som kan brukes når en skal bestemme hvor mye fugl en kan ta ut. Takseringene er i dag en akseptert metode og brukes av veldig mange spesielt i forvaltningen av rype. Det er det eneste

brukbare verktøyet som er tilgjengelig om en ønsker å ha en faktabasert tilnærming til spørsmålsstillingen rundt beskatning.

Takseringsresultatene for statsallmenningen i Engerdal fra 2007 – 2018 viser i disse årene en gjennomsnittlig kyllingproduksjon på 4,3 kyllinger/høne (1,5 – 7,25) for rype og 2,5 kyllinger /høne for skogsfugl (0,6-5,0). Som nevnt er nok takseringslinjene lagt opp til å finne rype, slik at det er et usikkert materiale for skogsfugl. Fjellstyret har derfor lagd noen flere takseringslinjer for bedre å fange opp hvordan det står til med skogsfuglen. Som referert over ligger resultatet for 2015 betydelig lavere enn resultatenen i perioden 2007 – 2014, samt at det var en oppgang i 2016, 2017 og 2018. Det er allikvel vanskelig å si noe sikkert nå om både tetthet og produksjon, noe som gjør at fjellstyret gjør seg tjent med å vedta et så robust opplegg for småviltjakta som mulig på forhånd. I tillegg er det slik at når en skal bestemme høsting i små bestander stilles det større krav til å vite noe om bestanden og potensielt høstingsnivå. Derfor blir takseringene viktige.

Man kan teoretisk basere forvaltningen (avskytingen) av rype og skogsfugl på tre modeller:

- 15%-modellen (Sandercock m.fl. 2011); Som går ut på at en avskyting på 15% er bærekraftig.
- Biologisk referansepunkt (Andersen og Thorstad 2013); denne modellen baserer seg på et mål for hekkebestand. Ved å estimere total bestand og trekke fra dødelighet og ønsket hekkebestand kommer en fram til jaktuttaket.
- Kyllingmodellen (Kastdalen 1992, Pedersen og Storaas (red) 2013); Modellen tar utgangspunkt i beregninger om at hver lirypehøne må produsere 2,5 kyllinger (som overlever gjennom sommeren) for at bestandsstørrelsen skal være lik neste år. Produksjon over dette kan tas ut ved jakt.

Alle disse tre tilnærmingsmetodene har elementer i seg som en kan bruke i praktisk forvaltning. Videre må en også ta hensyn til lokale forhold og utøve en viss grad av skjønn når en skal bestemme antall jaktkort, fangstkvoter m.m.

Fjellstyret bør strebe etter å ha en så bærekraftig forvaltning av småviltet som mulig. I og med etterspørsel og jakttrykk på rype og skogsfugl er såpass stor vil mye av dette fokuset være å finne modeller der en tar hensyn til fugletilgangen. For å sikre at det er en sammenheng mellom jaktuttak og tilgangen på fugl, må takseringsresultatene relatere seg til areal og erfaringstall for beskatning. Dette er forsøkt gjort i Engerdal for å sikre at en ikke overbeskatter bestanden.

Det er også nødvendig at fjellstyrene og andre rettighetshavere viser ansvarlighet i tråd med intensjonene i gjeldende lover. Seneste året har det vært mye fokus på at rypa er klassifisert som «nær truet» i den nasjonale rødlista. Dette skaper unektelig utfordringer for dem som skal forvalte norges mest populære jaktvilt. Oppfatningen er at forvaltere må vise ansvarlighet og basere forvaltningen på relevante fakta (adaptiv forvaltning). Å ha en administrasjon av jakta som ikke tar hensyn til faktisk fugletilgang, som man best får kjennskap til gjennom taksering, og som i liten grad tar til seg nye kunnskaper, vil på sikt undergrave prinsippet om lokal forvaltning.

Ved å gjøre enkle beregninger med å relatere fugletetthet med tilgjengelige arealer for rype og skogsfugl på statsallmenningen i Engerdal, finner en at det de siste årene ikke har vært et stort

uutnyttet jaktpotensial. Snarere har antallet kort og den beskatningen som har skjedd ligget tett oppunder det en kan beregne som høstbart overksudd.

Som tiltak for å bedre fuglebestanden har det bl.a. vært pekt på fredning av brunfugl (skogsfugl) og predatorbekjempelse. Begge har opp gjennom tiden vært diskutert og omdiskutert. I dag er vel oppfatningen at fredning av brunfugl kan være et grep å gjøre spesiellt i lave bestander. Fjellstyret har de siste åra hatt en begrensning i uttaket av brunfugl gjennom fangstkvoten.

Når det gjelder desimering smårovviltet er det i dag en utbredt oppfatning at det kan være et bra tiltak. Fjellstyret har da også stimulert til økt uttak av smårovvilt sammen med EJFA og NJFF. Hvilken effekt dette har hatt er vanskelig å kvantifisere. Området er også stort, så det kan tenkes at det er vanskelig å oppnå en tydelig effekt på hele området. Men lokalt har det innvirkning og det er rimelig å anta at det har det på en større skala også.

Prissetting og korttyper.

Prisene for småviltjakt på statsallmenningen i Engerdal har tradisjonelt ligget under prisrammene angitt i *Forskrift om jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenninger*. Forskriften ble revidert i 2016, og rammene er justert noe oppover i takt med prisutviklingen.

Fjellstyret har tidligere mottatt synspunkter på prisnivået fra innenbygds jegere. Disse har i utgangspunktet halv pris sammenlignet med utenbygds jegere. Dette er en ordning med tradisjon i Engerdal, men praktiseres ikke av alle fjellstyrer rundt omkring i Norge.

Generelt ligger prisene vel under de rammer som angis i nevnte forskrift. Forskriften setter rammene for prissettingen av hensyn til brukergruppen. På den måten vil prissetting som ligger innenfor rammen ikke virke prisdrivende. Uansett skal prisen gjenspeile tilbudet. Og så lenge størstedelen av statsallmenningen i Engerdal ikke representerer spesielt høgproduktive arealer er det rimelig at man ligger under maksnivå angitt i rammen. Man regulere uttaket best på andre måter enn gjennom prisen, det vil si gjennom kvotebegrensninger og tettheten av antall jegere/kortbegrensing.

Med de rammebetingelser som har vært for fuglejakta, har i realiteten alt kortsalg på rype og skogsfugl som fjellstyret har hatt de sinere åra vært regulert. Dette medfører at en kan fravike noen av kravene til ulike korttyper som ligger i forskriften. Det er nærmest urealistisk med dagens situasjon at en vil komme tilbake til et opplegg med fritt kortsalg og fri avskyting hele jaktsesongen på rype og skogsfugl. Korttypene og -antall knyttet til fugl vil derfor antakelig måtte være sterkt regulert i mange år framover.

Tilbud og etterspørsel.

Etterspørselen etter fuglejakt er stor. I 2018 var det i underkant av 1300 søkere til 140 ukeskort i september, mens det var 195 søkere til 125 periodekort i oktober -november. Tidligere har det visse år vært slik at under 20 % av utenbygdsboende interessenter får kort. Det sier seg selv at når de aller fleste som ønsker kort ikke får det, er det mange som blir skuffet. Spesielt har en del hytteeiere uttrykt stor skuffelse over at de år etter år søker men ikke opplever å få kort. De mener at de står i en litt annen stilling i og med at de eier hytte i

kommunen og derigjennom bidrar til økonomien. De som har hatt hytte her i en årrekke føler også en tilhørighet til området. Som en følge av dette er intrykket nå at det er flere som vurderer å bosette seg eller allerede har bosatt seg på hytta, nettopp for lettere å oppnå muligheten til å få tilgang til jakt.

Det er naturlig at innenbygds jegere ønsker tilgang til jakt en lengre periode av høsten, i og med de bor i jaktområdet. Det er vanskelig å tilby andre ordninger for innenbygds enn for utenbygds jegere, og både *Fjelloven* og *Forskrift om jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenninger* legger opp til at det skal være mulig å oppnå jakt under like forutsetninger og like korttyper.

Salgssprosedyre og korttildeling.

Foregående jaktår har fjellstyret solgt alle ikke-antallsbegrensede kort via nettportalen Inatur.no samt via digital forhandlerløsning hos lokale forhandlere. De antallsbegrensede korta ble solgt digitalt etter søknad og trekning. Digitalt salg muliggjør automatisk oppfølging av tildeling, betaling og rapportering. Erfaringene fra dette er positive.

For noen år tilbake hadde fjellstyret en ordning med forhåndssalg av kort etter en søknadsrunde og påfølgende trekning. Ordningen er tidsmessig krevende og medførte en omfattende administrasjon av relativt få kort. Dette viste seg dessuten problematisk når man sto ovenfor spørsmålsstillingen om man faktisk hadde grunnlag for å åpne for jakt i det hele tatt. Fjellstyret har derfor de to siste åra ventet til etter taksering med å bestemme kortantall, fangstbegrensinger, korttyper og jaktperioder. Dette innebærer at kortomsetningen fra utlysning, søknadsrunde, trekning, utsending av tilbud blir veldig hektisk. Samtidig er det vanskelig for jegerne å planlegge jakthøsten når man ikke vet om en får kort eller ikke hos oss før i verste fall en dag eller to før jakta.

Fjellstyret har også hatt tradisjon for å tildele en del kort turistbedrifter som i sin tur kan tilby disse som en form for pakkeløsning. Dette er en god ordning som sikrer lokal verdiskapning. Derimot har den vist seg vanskelig å videreføre når tilgangen på fugl er dårlig. Fjellstyret har også fattet vedtak om at ved lave tettheter vil disse kortene ikke tildeles.

Opplegget for rype- og skogsfugljakt på statsallmenningen 2019.

For 2019 foreslås det fra administrasjonens side en videreføring av samme opplegget som var i 2018. Dette innebærer at det foreslås å forhåndsselge et visst antall kort nå i april. Skulle takseringen vise fortsatt gode bestander så kan det vurderes å legge ut flere kort. Dette gjøres gjennom fjellstyrevedtak etter at takseringsresultatet er kjent.

I sak 03.15 vedr jaktkort til turistbedrifter fattet Fjellstyret vedtak om at ordningen kunne videreføres *under forutsetning av at fugletilgangen ikke blir dårligere*. Nå var det nettopp det som har vært tilfelle i 2015 og 2016. Det ble heller ikke vedtatt å fordele kort til turistbedrifter i 2017 eller 2018, på bakgrunn at det er vanskelig å love ut jaktmuligheter på forhånd. Derfor foreslås ikke tildeling til turistbedrifter i denne omgang.

Det som administrasjonen foreslår er ett opplegg der fjellstyret tilbyr to korttyper:

- Ett småviltkort som ikke inkluderer ryper og skogsfugl. Dette kortet har ingen begrensinger på antall, og kan selges som dag, 3-dag, uke og sesong. Kortet gjelder for jakt på alle jaktbare småviltarter unntatt ryper og skogsfugl.
- Ett småviltkort som inkluderer ryper og skogsfugl og som begrenses antallsmessig. Dette selges som ukeskort i september. Det vedtas et antall som selges etter søknadsrunde og trekningsprosedyre i løpet av april. Bestemmelser om fangstbegrensinger gjøres etter at takseringsresultatet er klart i august. Dersom takseringen viser lave tettheter og dårlig produksjon, kan fjellstyret vedta at det ikke åpnes for jakt. I så fall kan kortet løses inn og jeger får tilbakebetalt pengene (minus administrasjonskostnader). Det kan også åpnes for at jegere kan søke som lag. Dette er det en del jegere som ønsker.

I tillegg foreslås ordningen med et eget kort for smårrovvilt videreført. Dette er etterspurt blant dem som f.eks bedriver fellefangst på vinteren men ikke jakter øvrig småvilt. I tillegg gir det et jakttilbud i tider da ikke det er tilgjengelig jakt på andre arter. Dersom en har et annet gyldig jaktkort er det lov å felle smårrovvilt i den perioden kortet gjelder.

Det legges opp til at det selges treningskort for hund som tidligere.

Administrasjonen foreslår videre at alle kort selges via digitalt, både for innen- og utenbygds. Se for øvrig «*Salgsprosedyre og korttildeling*». Et nettsalg vil være den mest effektive håndteringen av kortsalget. Systemet gjør også jaktrapporteringen enklere. Gjennom forhandlerløsning har fjellstyrekontoret og alle andre som ønsker å selge kort, mulighet til å selge kort over disk til de som ikke ønsker å gjøre et kjøp på nettet.

Hundetrening.

Fjellstyret har tradisjon for å vedta opplegg for hundetrening sammen med opplegget for småviltjakta. Ordningen følger av Hundelovens §8. Inntrykket er at interessen for å trene jakthunder utenom jakttid har blitt større de seinere åra. Særlig i år med får tilgjengelige jaktkort for jakt på ryper og skogsfugl har det vært stor interesse for å trene hund på statsallmenningen. Videre behandlet fjellstyret i sak 47.18 spørsmålet om muligheten for å trene løse elghunder også under og etter elgjakta, fordi det lå an til at flere innenbygdsboende elgjegere ikke ville få jakt. I forslaget til bestemmelser er derfor punktet om trening av hunder oppdatert noe i forhold til teksten som har vært tidligere år.

I forhold til trening av elghunder lagde fjellstyret et sett med «kjøreregler» i 2014. Dette for å bevisstgjøre hundeeierne og forebygge konflikter.

Opp gjennom åra har praksisen vært litt ulike i forhold til hundetrening første uka i elgjakta. For en del år siden var det opphold denne uka, men i og med det var mest trening av stående fuglehunder det var snakk om og dette foregitt i fjellet, ble det sett på som uproblematisk. Det en må ha i tanken er at skogsfugljakt er populært og det finnes fuglehundetyper det kun jaktes med i skogsterreng. Dette kan virke inn på utøvelsen av elgjakt og det er ikke sikkert alle elgjaktlag er like glade for å ha flere løstspringende hunder med fører inne i terrenget. Det er

allikevel ikke foreslått noe opphold i hundetreninga under elgjakta, men dette er et spørsmål en må vurdere litt fra år til år.

Det er også registrert ønske fra harehund-miljøet om mulighet for å trene hund senere på høsten. I dag har det vært åpnet for å trene hare-/rådyrhunder fra 21. august til og med 9. september. For dem med unghund har det vært ønskelig å kunne trene hund uten at en behøver å kjøpe jaktkort. Det foreslås derfor at perioden utvides, men at det er opphold første uka i elgjakta.

Opplæringsjakt og fellefangst.

Fjellstyret har i flere år praktisert opplæringsjakt for jegere som ennå ikke oppfyller kravet til å jakta på egen hånd. Forutsetningen har vært at de må oppfylle de krav som settes for å bedrive opplæringsjakt: Fra og med det året du fyller 14 år til du har fylt 16, kan du allikevel delta i opplæringsjakt på småvilt. Dette forutsetter at du har foreldrenes/foresattes samtykke og at du har forsvarlig tilsyn av en erfaren jeger som har fylt 20 år. Det kreves ikke bestått jegerprøve under opplæringsjakt på småvilt.

Det er anledning for opplæringsjeger å medbringe og bruke eget våpen når de formelle kravene er fylt.

Ordningen er positiv for rekrutteringen. Årlig er det håndtert (administrativt) 3 – 5 henvendelser om slik jakt hos oss. Informasjon om ordningen ligger på vår hjemmeside. Av praktiske grunner er dette med opplæringsjakt tatt med i «*Bestemmelser for småviltjakta på statsallmenningen i Engerdal 2019*» sammen med et punkt om fellefangst.

<u>Administrasjonens forslag til vedtak:</u>

1. Engerdal fjellstyre vedtar opplegg for småviltjakta 2019 som foreslått. Fjellstyret tar stilling til ytterligere jakt på ryper og skogsfugl, fangstbegrensinger, jaktperioder mm for disse artene etter taksering i august.
2. Fjellstyret tar stilling til om det kan tildeles kort til turistbedrifter etter at takseringsresultatet foreligger i august, samt søknads- og tildelingsprosedyr mm for disse.
3. Kortene som gjelder for jaktåret 2019/20 selges digitalt enten direkte via nettløsning eller via forhandlerløsning.
4. Betalt jaktkort som ikke benyttes refunderes ikke med mindre helt spesielle forhold foreligger.
5. Jaktrapportering er obligatorisk, og skal skje umiddelbart og senest 4 dager etter endt jakt. Jaktrapportering gjøres digitalt.
6. Daglig leder gis fullmakt til å avgjøre fortløpende og praktiske spørsmål som oppstår knyttet til vedtatte «Bestemmelser for småviltjakt på statsallmenningen 2019».

Sak 07.19	Ark 642	*Saksbeh.: OOps*
Revidering fiskeregler for statsallmenningen – ny behandling.		

Saksdokumenter vedlagt:

Bakgrunn.
Fjellstyret behandlet i sak 93.18 nå før jul forslag til reviderte fiskeregler på statsallmenningen i Engerdal. Fjellstyret vedtok da følgende:

> *Saken utsettes og spørsmålet om etablerte fiskerettigheter gis en gjennomgang før neste behandling.*

Foruten dette spørsmålet anser administrasjonen at saken er relativt godt utredet, slik at det vises til saksutredninen i sak 93.18 for øvrig bakgrunn og vurdering i saken.

Administrasjonens vurdering.

Etablerte fiskeretter forstås i denne forbindelse som eksklusive rett til å bedrive fiske med viss redskap eller til visse tider knyttet til spesifikke allmenningsbruk. Slik rett framgår enten av dokumenter og/eller av en tydelig oppfatning fra gammelt av. Når det gjelder etablerte fiskerettigheter på statsallmenningen i Engerdal, har DL dels konsultert tidligere daglig leder Eivind Sundet og dels Statskog SF i forhold til hvilke retter som er nedskrevet og/eller betraktes som etablert.

Reindriftsutøveres rett til fiske følger av Reindriftslovens §26:

> *§ 26.Jakt, fangst og fiske i det samiske reinbeiteområdet*
>
> *I det samiske reinbeiteområdet gir rett til å utøve reindrift rett til i forbindelse med lovlig utøvelse av reindrift å drive jakt, fangst og fiske i statsallmenning, i ikke særskilt matrikulert statseiendom og på Finnmarkseiendommens grunn innenfor det reinbeitedistrikt hvor reindriften foregår, på samme vilkår som gjelder for personer som er fast bosatt i den kommune, bygd eller grend hvor allmenningen, statseiendommen eller den aktuelle del av Finnmarkseiendommens grunn ligger. I statens matrikulerte skoger og høyfjellsstrekninger innenfor reinbeiteområde skal reindriftsutøvernes adgang til jakt, fangst og fiske være som den har vært fra gammelt av.*
>
> *Kongen kan gjøre vedtak om at utøverne av reindriftsnæringen skal ha enerett til bruk av bundne redskaper til fangst av fisk i nærmere bestemte vann og elvestrekninger i andre statseiendommer enn statsallmenningene. Kongen kan også gjøre vedtak om at visse vann og elvestrekninger i eiendommer som nevnt i foregående punktum skal være forbeholdt til bruk for dem som utøver reindrift.*
>
> *For jakt, fangst og fiske som drives etter bestemmelsene i denne paragraf, skal det ikke betales leie eller kortavgift.*

Av andre rettigheter til fiske finnes det s.k. lottfiske i Elgåelva. Dette er gammelt, men bedrives i dag ved at lotteierne røkter fiskefella i Elgåelva og får oppgjør fra fjellstyret for antall kilo fisk som fanges og mengde rogn som tas.

Videre er oppfatningen at det knytter seg rettigheter til fiske knyttet til fiskebuene i Buvika. Dette er også en gammel rett som i utgangspunktet dreide seg om fiske etter sik og røye i Buvika, som matauk og ekstrainntekt til de gårder som hadde bu der.

Videre er det også et lignende fiske etter gytesik i Gløtsundet, der Femundsenden-gårdene fra gammelt av har hatt et fiske. Dette bedrives ikke lenger -i hvert fall ikke i større grad.

Rundt om på statsallmenningen er det opp gjennom tiden oppført fiskebuer. Oppfatningen er at disse buene ikke gir eksklusiv rett til fiske, men er snarere en mulighet til å utnytte de ressursene som ligger i allmenningen. Følgelig er oppfatningen at det tradisjonelle høstfisket etter røye i Femunden ikke en rettighet som er knyttet til visse allmenningsbruk. Det er riktignok fra gammelt av etablert et innbyrdes system ved at de ulike fiskerne fisker på forskjellige steder. Derav kommer det også at fiskebuene som tradisjonelt er benyttet i forbindelse med dette ligger spredd langs Femunden.

Uansett er hensikten med fiskereglene å regulere fisket som skjer etter §28 i Fjelloven (stangfiske etter Fjellovens §28 første ledd og faststående redskap etter §28 tredje og fjerde ledd), og ikke å begrense eller oppheve etablerte fiskeretter.

En helt annen sak som administrasjonen ønsker at justeres ift til vedtaksforslaget er når fiskekortreglene skal begynne å gjelde. I og med det allerede er solgt noen årskort, er det ryddig at nye fiskeregler begynner å gjelde fra 1 januar 2020.

Administrasjonens forslag til vedtak/uttalelse:

1. Engerdal fjellstyre vedtar reviderte fiskeregler som foreslått gjeldende fra 1 januar 2020.
2. Daglig leder avklarer eventuelle ønsker om regelendringer med rettighetshaverne på den private delen, slik at dette også er klart før 1 mai 2019.
3. Daglig leder utreder forlengelse av fluefiskesonen på Galthuet, og legger fram egen sak om dette for fjellstyret.
4. Daglig leder utreder også sak vedrørende mulighet for å etablere 1-2 vann på statsallmenningen med sikte på å skape muligheter for å etablere bestand med relativt høy andel stor fisk.

Sak 08.19	Ark 712 / 411	*Saksbeh.: OOps*
Henvendelse vedr. framtidig drift Nasjonalparksenteret i Elgå		

Saksdokumenter vedlagt:

- Henvendelse fra Engerdal kommune v/ordfører vedr framtidig drift Nasjonalparksenteret i Elgå, med vedlegg. (E-post).

Bakgrunn.

Nasjonalparksenteret i Elgå står foran en reautorisasjon. I forbindelse med dette er det en del nasjonale krav som må imøtekommes for at framtidig driftstilskudd skal opprettholdes og for at senteret skal kunne kalle seg «nasjonalparksenter».

Nasjonalparksenteret i Elgå er eid av en stiftelse (Elgå Vel, Svahken Sijte, Statskog SF, Fjellstyret, kommunen og Fylkeskommunen) og fjellstyret har en representant i styret. Engerdal kommune har sammen med styret og andre hatt en arbeidsgruppe som har jobbet med framtidige løsninger på spørsmål knyttet til drift og autorisasjon.

I forkant av henvendelsen var fjellstyret den 24 januar invitert til et informasjonsmøte.

Det foreligger nå en formell henvendelse der Fjellstyret inviteres til å fatte et intensjonsvedtak. Dels handler det om økonomisk bidrag til årlig drift og dels om bidrag i form av aktiviteter ved senteret (arbeidstimer og utgifter i tilknytning til disse aktivitetene). En slik forpliktelse berører fjellstyrets bruk av overskuddet i fjellkassa, samt forvaltning av fjellstyrets personal og kompetanse.

Administrasjonens vurdering.

Når det gjelder årlige økonomiske bidrag må fjellstyret ta stilling til hvorvidt dette lar seg gjøre og hvordan dette skal belaste fjellstyrets budsjetter. Det bes om at fjellstyre stiller seg positive til å yte kr 50 – 70 000,- årlig. Dette er et betydelig beløp. En må derfor vurdrere om en klarer en slik forpliktelse over tid. En måte å se det på er at et slikt bidrag vil være et bidrag til turistnæringen på statsallmenningen og det er da naturlig å bokføre det på bidragsbudsjettet på lik linje med bidraget til Destinasjon Femund Engerdal.

Videre er det uttrykt forventing om at partene bidrar ift til aktivitet ved senteret. Et autorisasjonskrav er aktiviteter og at senteret skal ha åpent 150 dager i året. For et område som Engerdal er antallet dager med åpent senter ambisiøst. Erfaringsmessig vil en god del av disse dagene sannsynligvis gi få besøkere i senteret, gode og interessante program til tross. Åpningstid i vintersesongen vil også medføre økte driftsutgifter ift bl.a. snørydding og oppvarming.

Slik daglig leder ser det, er det allikevel mulig å bidra til et faglig program/aktiviteter. I sommersesongen er det anstrengt i forhold til mange gjøremål og ferieavvikling. Et slikt bidrag vil derfor ha noen tidsmessige begrensinger.

Det er derfor et driftsopplegg som på flere områder er mer ambisiøst enn i dag, som fjellstyret inviteres til å delta i. Det er fortsatt tenkt en delt lokalisering, men omfatningen på virksomheten på de to steden er uavklart. Det er tenkt å styrke bemanning ved at det tilsettes

inntil to naturveiledere, hvorav i hvert fall den ene er tenkt plassert i Elgå/Drevsjø. Dette vurderes som en forutsetning for å kunne drive senteret etter autorisasjonskravene mtp åpningstider og aktiviteter.

Systemet med autorisasjon vil antakelig medføre at en ved hver autorisasjonsrunde må være innstilt på å endre driften etter hvilke krav som foreligger. Det kan også medføre at de økonomiske rammebetingelsene endres i ukjent grad for hver autorisasjonsrunde.

Konklusjonen er derfor at det pr. i dag er mange usikkerhetsmomenter i dette. Ut fra tilsendte saksdokumenter og det faktum at fjellstyrets saksbehandler ikke har innsikt i arbeid/prosess, gjør det krevende å gjøre gode faglige vurderinger i saken. Det er derfor vanskelig å peke på klare fordeler og ulemper for fjellstyret å vedta en intensjon som anmodet. Av den grunn legges saken fram for styret uten en konkret innstilling.

Administrasjonens forslag til vedtak: